

Dansk kultur

19. århundre

20. århundre

H.C. Andersen 1805 - 1875

- 1835: *Improvisatoren*
- 1835: første to eventyrsamlinger (Fyrtøyet.....Den grimme Ælling....)
156
- *Lykke-Per*
- <https://andersen.sdu.dk/vaerk/register/info.html?vid=406>

N.F.S. Grundtvig 1783 - 1872

- Jako spisovatel je Grundtvig autorem řady článků a polemik, lyrických a dramatických básní, biblických kázání, nábožných písní a žalmů, prací o severské mytologii a teologických, pedagogických i historických spisů. Cenné jsou i jeho překlady středověkých děl. V letech 1818 až 1823 přeložil z latiny dánskou národní kroniku Gesta Danorum Saxona Grammatica a z islandštiny Královské ságy Snorriho Sturlusona. Roku 1820 vydal první úplný dánský překlad staroanglického eposu Beowulf a roku 1840 přeložil anglosaskou báseň Fénix, dílo básníka z tzv. Cynewulfovy školy.[5][6]

Søren Kierkegaard 1813 - 1855

- Jako součást své analýzy „davů“ obvinil Kierkegaard křesťanskou církev z úpadku a rozkladu, a to zejména Dánskou národní církev, ke které se povinně hlásila drtivá většina občanů Dánska. Kierkegaard věřil, že křesťanstvo „pozbylo své cesty“ pro křesťanskou víru. Byl toho názoru, že křesťanstvo v tomto období ignorovalo, pokřivovalo, nebo věnovalo pouhou „letmou pozornost“ původní křesťanské nauce. Kierkegaard cítil, že jeho povinností v této době bylo informovat ostatní o tom, co považoval za povrchnost takzvaného „křesťanského života“. Napsal několik kritických posudků na soudobé křesťanství v dílech, jako jsou Křesťanské řeči, Vzdělávatelné řeči v rozmanitém tónu nebo Skutky lásky.[18]
- Nemoc k smrti je jedním z Kierkegaardových nejpopulárnějších děl z tohoto období, a i když někteří současní ateističtí filosofové a psychologové zamítají Kierkegaardovo navrhané řešení vírou v Boha, jeho analýza povahy zoufalství je jedním z nejlepších úsudků na toto téma a byla převzata pozdějšími filosofiemi, jako je Heideggerovo pojetí existenciální viny a Sartrova špatná víra. Kolem roku 1848 odstartoval Kierkegaard literární útok na Dánskou národní církev s knihami jako Nácvi křesťanství, Ke zkoušení sebe samého, a Sudte sami!, které se pokoušely vysvětlit pravou podstatu křesťanství, s Ježíšem jako jeho vzorem.[30]

Publiserte under pseudonym

- Kierkegaardovy nejdůležitější pseudonymy, v chronologickém pořadí, jsou:
- Viktor Eremita, redaktor [Bud' – anebo](#)
- A, autor mnoha článků z *Bud' – anebo*
- Soudce William, postava, která vyvrací důkazy pseudonymu „A“ v *Bud' – anebo*
- Johannes de silentio, autor díla [Bázeň a chvění](#)
- Constantin Constantius, autor první poloviny [Opakování](#)
- Mladý Muž, autor druhé poloviny *Opakování*
- Vigilius Haufniensis, autor [Pojetí úzkosti](#)
- Nicolaus Notabene, autor díla [Předmluvy](#)
- Hilarius Vazač, redaktor díla [Stadia na cestě životem](#)
- Johannes Climacus, autor děl [Filosofické drobký](#) a [Konečný nevědecký dodatek](#)
- Inter et Inter, autor díla [Obvyklá i případná krize v životě herečky](#)
- H. H., autor díla [Dvě eticko-náboženská pojednáníčka](#)
- Anti-Climacus, autor děl [Nemoc k smrti](#) a [Nácvik křesťanství](#)

Jens Peter Jacobsen 1847 - 1885

- *Fru Maria Grube* 1876
- *Niels Lyhne* 1880

- Epoke av naturalisme
- Stor stilist
- Vennskap med Georg Brandes
- „Det moderne gjennombrudd“

Bertel Thorvaldsen 1770 - 1844

- Skulptør
- Mange år i Rom
- Hans verker er i mange land
- Museum i København

